

Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság
Bf.123/2007/10. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Győrött, 2008. október 7. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t :

Az emberölés bűntette miatt vádlott ellen indult büntetőügyben a Veszprém Megyei Bíróság 2007. október 25. napján kihirdetett B.1202/2006/5. számú ítéletét **helybenhagyja.**

A másodfokú eljárásban 3.000 (háromezer) Ft bűnügyi költség merült fel, amelyet a vádlott visel.

I n d o k o l á s :

A Veszprém Megyei Bíróság ítéletében bűnösnek mondta ki vádlottat emberölés bűntettében. Ezért 4 év börtönbüntetésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. Beszámítást alkalmazott, határozott a bűnfeleletről és a bűnügyi költség viseléséről.

Az ítélet ellen a vádlott és a védő felmentésért fellebbezett, míg az elsőfokon eljáró ügyész tudomásul vette a döntést.

Másodfokon a Győri Fellebbviteli Főügyészség Bf.335/2007/1-I. számú átiratában helybenhagyási indítványt tett.

A másodfokú nyilvános ülésen megjelent védő felmentésre irányuló fellebbezését fenntartotta. Perbeszédében kifejtette álláspontját arról, hogy a vádlott jogos védelmi helyzetben cselekedett, a túllépés ijedtségből fakadt, ami büntethetőséget kizáró ok. A fellebbviteli főügyészség képviselője az átirattal egyezően nyilatkozott. Kiemelte, hogy a vádlott jogos védelmi helyzetben volt, a sértett vádlott javai ellen intézett támadást és azzal fenyegetett, a vádlott viszont felindultságból, ijedtségből nem ismerte fel az elhárításhoz szükséges mértéket, ezért a sértett eszköz nélküli támadását

élet elleni cselekménnyel háritotta el. A vádlott ijedtsége azonban nem ad alapot büntethetőséget kizáró ok megállapítására.

Az ítélet tábla a Be. 348.§ (1) bekezdése szerinti felülbírálat során a védelmi fellebbezéseket nem találta alaposnak.

Az első fokú bíróság az eljárási szabályokat betartva, megfelelő körben folytatta le a bizonyítási eljárást. A beszerzett bizonyítékokat egyenként és összességükben is megvizsgálta, s azok helyes, logikus értékelésével, mérlegelésével állapította meg a tényállást, mely minden szempontból megalapozott, így a másodfokú bíróság is arra alapíthatta határozatát a Be. 351.§ (1) bekezdésére figyelemmel.

A vádlott bűnösségére vont következtetés okszerű, cselekményének minősítése törvényes.

Adott esetben - a tényállásból következően - a vádlott a házában az esti órákban hívatlanul megjelenő, az előzmények ismeretében is egyértelműen követelőző, fenyegető, a belső bejáratú ajtón behatolni próbáló sértettet az ajtó résén keresztül egy késsel háromszor célirányosan hason szúrta. Ezután a sértett elmenekült, azonban még kórházba szállítás előtt meghalt.

Osztotta az ítélet tábla a megyei bíróság megállapítását, hogy a vádlott jogos védelmi helyzetben cselekedett. A sértett a vádlott lakásán jogtalan, bűncselekményt is megvalósító magatartást tanúsított a vádlottal szemben. Agresszív fellépése a vádlott anyagi javai ellen irányult - akár a lakás „szétverésével” -, a vádlotti tartozás behajtása érdekében, amit korábban a hitelező már beígért a vádlottnak, ha nem fizet. E jogtalan támadás, illetve közvetlenül fenyegető jogtalan támadás elhárítása érdekében a vádlott jogszerűen cselekedett. Magatartása a jogtalan támadás elhárítása érdekében szükséges volt, tehát jogos védelmi helyzetben volt.

A vádlott azonban a vagyonát közvetlenül fenyegető jogtalan támadást élet elleni cselekménnyel háritotta el, az elhárítás szükséges mértékét ezért túllépte. Nem vitás, hogy a vádlott megijedt, és ezen kívül az ölés túlméretezett végrehajtási módjából (gyakorlatilag markolatig döfte a kést a támadóba) a felindult állapotra is következtetni lehet. Ez az ijedtség, és a körülmények miatti menthető felindulás azonban nem volt olyan erejű, hogy képtelenné tette volna a vádlottat annak felismerésére, hogy a sértettnek az adósság megfizetésére utaló kifejezései, de még a külső ajtó felrántásával megindult eseménysort követően sem - az életet fenyegető kijelentések nem hangoztak el, és a sértettnél testi sértés okozására alkalmas eszköz sem volt - az elhárításhoz nincs szükség a támadó megölésére. Az ijedtség és a menthető felindulás azért sem lehetett felismerést kizáró mértékű, mivel a vádlott számított a sértett esetleges támadására, hiszen jelentősen el volt adósodva, mások

által is tudottan felfegyverkezve közlekedett, nem véletlenül volt a keze ügyében kés, tehát előkészületeket is tett.

Fentiekre figyelemmel tehát az alanyi és tárgyi tényezőkből, a vádlott által használt eszközből, az elkövetés körülményeiből is módjából, a szúrások számából, erejéből, a támadott testtájékból, a bekövetkezett sérülések helyéből, jellegéből, súlyosságából, a vádlott és a sértett konkrét kapcsolatából, viszonyából, arra vonható következtetés, hogy a vádlott aktuális tudata a sértett megölésére irányult. Ekként magatartása jelentős mérvű aránytalanságot mutat, a jogos védelem szükséges mértékének a túllépéseként értékelhető, ezért cselekménye emberölés büntettének minősül.

A büntetéskiszabás során a megyei bíróság a büntetéskiszabási tényezőket maradéktalanul feltárta, és indokoltan alkalmazta az enyhítő szakaszt, amikor úgy ítélte meg, hogy a büntetési célok eléréséhez a törvényi minimum alatti 4 év börtönbüntetés szükséges és elégséges joghátrány. Enyhítésre alapos ok nincs, az enyhítő körülményeket - az eset összes körülményét egybevetve - maximálisan figyelembe vette az elsőfokú bíróság.

Tekintve, hogy az ítélet egyéb rendelkezései is törvényesek, az ítéletábra a megyei bíróság ítéletét a Be. 371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A bűnügyi költség viseléséről szóló rendelkezés a Be. 381.§ (1) bekezdésén nyugszik.

G y ő r , 2008. október 7. napján

Dr.Nagy Zoltán sk.
a tanács elnöke

.Csák Csilla sk.
a tanács tagja, előadó

.Miklós Mária sk.
a tanács tagja

Z á r a d é k :

Ez a végzés és a Veszprém Megyei Bíróság B.1202/2006/5. számú ítélete a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajtható.

G y ő r , 2008. október 7. napján

. Nagy Zoltán sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Kiadó: